

Hírdetendő levelek el nem fogadtatnak.

Előfizetési árak:
Helyben készletben tartva, vagy
váltór postán küldve:
Egy év 7 ft. — kr.
Fél év 4 ft. — kr.
Negyed évi 2 ft. — kr.
Külföldre egy év 26 frank.

Egy évi árszám 4 ft. 30 k. (kapitál)
A kiadásért a Brassó városi
könyvtárában és a Brassó városi
könyvtárában.

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E M K E. brassómezei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek

hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenként háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda

Brassó, Kolosstor-utca 26. szám alatt.

hová a lap személyi iránti közlemények intézendők.

A szerkesztést töltel:

FÉJÉR-UTCA 26. sz. a.

Értékelési díjazás nem adatik.

A lap kiadó-hivatala:

Brassó, Kolosstor-utca 26. sz. a.

Idő küldésért az előfizetési díjhoz és hirdetésnek díjaz.

Városi dolgok.

Brennerberg Gyula helybeli törvényszéki bírónak címzetes táblai bíróvá való kinevezését a szakkörök örömezték tudomásul veszik.

Ez a brassói törvényszék évtizedes történetében kétségkívül kimagasló mozzanat.

Magyarország más városában a törvényszék domináló álláspontot foglaltak el. A csi-eszkáros igazságszolgáltatásnak csak nem rég vitték be a reformátort Csibka, a mi a hét világcsodák egyike. Florián székely-udvarhelyi törvényszéki elnök betöltetése óta az előbbi állás a csillagos tendenciára daczára is a helyzetnek utra a szegény görök között.

Es tovább lehet nyújtani e hasonló képek hosszú sorát.

A vezérserpít a városokban a törvényszékeket illeti meg. Ezeket ügnek ügyek és felek, lehet mondani: vagyon és szellem egyaránt.

A vezérserpít hatalom teljese a törvényszéknek kezében van. Ki az erő, azé a hatalom, S az igazságszolgáltatás nagyobb erő nincs. Annak kezelői világon széles örökösei az erőnek, a hatalomnak, a tekintélynek.

A szentesített törvények iránti tisztelt taintegy a bírák személyére is kiterjed. Azért küld a bírói függetlenség mellett a modern állambatalommal szemben ész és szív egyaránt.

A mi törvényszékünk burocraticus mintaszerűség ellen sékünk sem lehet kifogása, noha csak minap hozták az összes magyar lapok azt a hihetetlen hírt, hogy a törvényszék kedélyben dörögőmörömeletet üzemeltetnek meg, vagy nevezet el.

Mi nem hihetjük, hogy Themis hajlékában akár egy esek, akár társulatok vagy bankok részére külön kezelmények engedtetnek az igazságszolgáltatásra. Nem hihetjük, hogy bármilyen politikai megközelítés legyen egy hivatalnok, a felelősek szemből reneghajlat, nepotizmus vagy protekció engedeljen meg magának.

S ha igaz a vád nemcsak ötletileg egyedül. Lehet, hogy ha valaki a hivatalos formálisnak eleget tesz, a polgári követelményeknél netovábbját éltéri. Példig vannak társadalmak is. Hissz ma látjuk legelőtársaságban, hogy csak társadalmi utat menthettek meg kulturáltak és fajnikat, ezer éves véres küzdelem drága vívmányait.

Adóztató hozm a társadalomért, a fajirokonokért; észsel és tancsással hozzájárul a magyarság érdekeinek előmozdítására: nem utolsó érten.

Ezt az erkölcsi, de nem anyagi közreműködést méltán elvárhatjuk brassói magyarságunk, a rengeteg szivagt és his oázis, a m. kir. törvényszék testületétől in capite et in membris.

Tisztán nemzeti politikai mozgalom céljára nem állhat sem főispán, ki pártoktól földül, sem polgármester, kinek

a részrehajlásúg tiszté semlegeséget parancsol.

Előbbi lehet azért a legnagyobb hazafi, az államneve legéberebb őre, de egyzersmind az alkotmányos szabadság méltányos híve és barátja. Ily elvek szem előtt tartása mellett főispánok elv kevesebb lehet egyoldalú aktiók követelnie, mint a kormányt felőlőse tettei társadalmi hibákról és mulasztásokról.

Elharapódzott brassói magyar polgárok körében az elégedetlenség, főleg a romániai vámbátorú óta. A kormányt erre egy okozza a szenvedett károkat, ipar és kereskedelem rohamos hanyatlás miatt. Hát nem mutatkozik a hatalmas egységes Nemzetországban az elégedetlenség rákénge Bismarck mindenhatósága alatt is? Es segített-e a társadalmi bajban a kolonizálók? Es segített-e egyházm a növekvő pauperizmuson II Vilmos császár legjobb időtöltés törekvése?

A romániai vámbátorú kitérők Matheovics azt a jósálat kockáztatta: Örömteljes meglepődés fogtak Önök visszatekinteni és cselezési intézkedése s nemokkora hálálan fogják élvezni annak édes gyümölcsét.

Ki kell békülnünk az új helyzetet, akit kétértelmű. Csak a beelőzés kezdete nehéz. De miként a tapasztalat mutatja, Románia féle kihalni fálk vonnuk. Az adott körülmények között egyezkedni vagyunk utálva, öngyűlölet. S ezt csak lip artatástól és szövetkeze-

tek által vagyunk képesek megteremteti új piacok és új irányú forgalom kialakítása és kiaknázása végett.

Közgazdasági rovatunk vezetője a mezőgazdasági elveire fektetett és részben e lapban elmondott nézetét az iparra nézve is ki fogja közelebbbír pozitív alakban fejteni. Ezt az, hogy manap a kapitalizmus uralkodik a helyzetben. A monopoliom új kezekben van, hogy míg a polgárság a magas huszárok mellett nélkülözni kénytelen, addig a kisebb szárazosok a látszólag nagy haszon mellett egygyámásatú mennek tönkre.

De talánokan ezen jelszeggel mást is. Benigini Kolozsvárt, Fleischer Szébenben ma is érvényesít autokratikus befolyását a piaci árakat. De talánok a polgárok is tart és módot személyes előnyük biztosítására. Csak Körtény Brassóban nem jöhetett létre egyetemes consortium sem. Az évek óta vajdai busszvetkezeti kísérlet is kudarcot vallott.

Ily tényállás mellett alig csodálható az erkölcsi és szellemi erő szétválása is. Egykötetnek ez alkalommal nem akarunk bírálat alá venni; csak mikédsőre körökn belül teljesen megfelel az alapszabályoknak, — kiható tendenciák társadalmi szempontból vége, hogy megtekinel-e a közérdeket, az más kérdés.

Tény, hogy alkudozások és eszmecserék után sem tudunk eddigéig egy közös magyar májlistát rendelni. Tény,

felkaparogtatók felállat úgy, hogy a szociális hirtelenséggel állt a egyépes háta megott lenő székre és hozza minden jóvendőbeli elcsúszást. Jólal kísérők ok.

— Stogtvi ur — szók (így hívták a labók nagy mestert) mondja meg kérem, mit jelent a szót is?

— Ké? — szel köztök újjal szakértőn ráemléks a szóra. — (a numerus egy szám) es itt kérem? — Hát testek tudni, és manyszojg cipőket szimont szoktam s ez a 44-ik pár, melyet az idén manyszojgok részére készíttetem.

Ha egy létre megtörtén az uskúv.

Az al-cheveauxleger-ek.

Épízd a cheveauxleger-ek.

Közi: Tollagi.

Egy égr 48-as székely hóvendőbúszá be-szélte el nekem anyni sok között az alábbi esetet.

Nála voltam szomszéd. Ha olvígtemen a tendőmet, a komoly szellemi munka után oly jól esett nekem alligaligán szokot a keresztelt szőkecsőrű aladott eseményeket egykori szabadságarcunkból, melynek a logoproszkóbus momentumát fel-lelcsillat az öreg hóvendő szék, hol alászállott, esendes, fájdalmas sziszterelő vált a hangja, hol pedig reszekelt, vagy nőtt orórn.

Es ostrákok nehány székén Maros-Ujvár vidékén táboroztat. A gyolgyás székkel a közeli vidékeken, a régi szabadságban mintegy 2 század cheveauxleger-

TÁRCSA.

41-es számú cipő.

Írta: B. A. — a.

A „Brassó” eredeti társaság. —

Nem tudom mikor hogy vannak a püneti napok, de nekem Péntek a legnehezebb napom.

Ma is egy ilyen nap virradt rám, melynek dűntőjének szószólásánál szőreim ép gondolkodtam, hogy mire is kellene tudniuk képe az eszté argumén, midőn 5 óra tájban én én kedves Tollagi barátom hozam közeleppotat.

— Szerencs kedves Tollagi barát, Istent hozott szerencs hajlékunkban — csak legelőbbi hozott vala ma napom — mindny — jó! fogadj helyet a gyúla rá szivára — én is rágyúlok s után fészéltet becsigázom.

— Jó — becsigázom. — Ezzi! Tollagi komam helyet foglalt egy füsttelélen, bolott én váltig bízattam, hogy csak tessék a diványon elhelyezkedni és pedig a legkegyelmesebb; s azonban szabaddott, mit nyeltem Pénteken noha sem szokott kinyelésekedni. Nem emlékszem több én sem tovább, hanem gyűlöl gyűlöl, tehát adam szivarja hoz. — Magam is rágyúlokban s nemokkora után füsttelélen bolokt egyamat, hogy alakjainkban csak halvány körvonalait vehetők ki.

Tollagi hallgatott — én is hallgattam, midőnképpen szőnyeg hallgatunk. Egy szőnyeg hallgatva becsigázom. Gondolkodom.

Mikor saivajunk már elolvadtam, s a füst kis híján rikkolt kezdett a szobában, vastom csak azért, hogy az én Tollágim arcom milyen nagy szomorúság honol.

— Ejnye, ejnye kedves Tollagi, miért vágtat te ma olyan Nagy Pénteki arccal? — Hogy miért? — Hát nem sejtők?

— Nem én — tudod te már, hogy én egyáltalában semmit sem sejtők.

— Igazán nem sejtők? — Hát a feleségem.

— A feleséged? — Hisszen tudommal meg nincsen feleséged? —

— Ké, hát a jóvendőbeli feleségemet értem.

— Vgy? Értem. Hát aztán?

— Háj, háj!

— Háj, háj! — gyűlöm utána én is ópen úgy vonatara — de becsúsz kedves Komam! én szíve a hajhálóját egy szót sem írték; így szíve tehát végre kijáratját, mi bajod van kedves jóvendőbeli?

— Háj, háj! — Nagy haj biz ar.

— No, igazán kínnyári vagyok rá, hogy mi lehet az, a mi téged ennyire melancoliába tudott ejteni.

— É! is mondom én, csak hallgass. — Vélőtelenn szembe jött, hogy cipőszömber melyik völgyéjű cipőm megrendelés végett. Múltán a mértékeltlén eszememim átlótnak, cipőszömber bolok, meg szerencsésen kimenek, közp örömet akarván nekem szívenni, tudomra adja, hogy manyszojgom cipője is égr most készült el.

— Hol van? mutass — kérem hírlőten kíváncsisággal.

Nagy sietéssel előzta a cipőt, én kezembe veztem, forgatam jobbra-balra. — Egy-szere nembebe ódít a talpán egy szám — ki szám, barátom — de nem — még ki szám! — szőkecsőrű — de — a jóvendőbeli feleségem 41-es számú cipőjén. — nagyobb bolok legyen az anyamé! . . .

— Hát te hanyavt viselsz? kérem egészen máttalásan.

— Isten se.

— Kálóska. Ha meg soha sem hallottam, hogy valaha intelligens nő 41-es számú cipőt visolt volna.

— Nos képzéssel, barátom, rémlesem. Egy-szere előidított előttem minden. Leiki szememmel előttem jóvendőbeli feleségemet rettettem nagy cipőtelőkben dőlőimre.

Nem másolt barátom, nem kell nagy bolok — minis rá fog!

Önkénytelen nevetés tört ki, de midőn Tollagi barátom oly határozottsággal beszélt, hogy képméne hittem jögyesérol hogy lába miatt lemondani; az iránta tanusított bírálati vonzalmam sugallatának engedve, rábeszéltem, hogy előbb még egyszer mutassuk el a cipőt, és cipőszömber és gyűlölmű meg mind ketten arcom a 41-es numerusrol.

Eminetünk.

A cipőzér kőréstűre oly közönséges adta elő a most már emmanyszojgú cipőket.

Nézem a talpat, hát csakugyan ott a rémlemlés, 41.

Nehány pillanattal mérőn szőkecsőrű szememmel a manyszojgú cipő egyenesen neme, ruszra — de hírlőten eszmélt megkapva

